

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.218/2023/9. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2023. december 15. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

Í T É L E T T:

A kábítószer-kereskedelem büntette Terhelt¹ és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2023. június 9. napján kihirdetett 23.B.493/2022/21. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt³ III.r. vádlott terhén értékelt igazságszolgáltatás elleni bűncselekményt bűnpártolás büntetének minősíti [Btk. 282. § (1) bekezdés b) pont, (3) bekezdés c) pont].

Megállapítja, hogy III.r. vádlott a szabadságvesztés büntetés fele részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

[1] A Fővárosi Törvényszék – a terhelt beismerő és tárgyalásról lemondó nyilatkozatának elfogadását követően – a 2023. június 9. napján tartott előkészítő ülésen meghozott és kihirdetett 23.B.493/2022/21. számú ítéletében Terhelt³ III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetésében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat] valamint bűnpártolás vétségében [Btk. 282. § (1) bekezdés]; s ezért őt halmazati büntetésül 2 év 6 hónap – börtön fokozatú – szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, emellett vele szemben a lefoglalt, s a BRFK számlájára utalt 265.000 forint, továbbá a

MÁK Budapesti és Pest Vármegyei Igazgatóságán Bü.94.322 számon kezelt 30 euró készpénzre vagyonekhozást rendelt el. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi lehetséges időpontjáról, azt a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban megjelölve, valamint az őrizetben töltött idő beszámításáról. Döntött még a bűnjelekről, s kötelezte a III.r. vádlottat az eljárás során felmerült 810.337 forint bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélet ellen az ügyészség a III.r. vádlott terhére, a büntetés súlyosítása, hosszabb tartamú szabadságvesztés, közügyektől eltiltás kiszabása végett, a vádlott és védője pedig a büntetés enyhítése, a szabadságvesztés tartamának mérséklése és a végrehajtás próbaidőre történő felfüggesztése érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] Az ügyészség fellebbezésének írásbeli indokolásában kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket nem a súlyuknak megfelelően értékelte, s emiatt túlzottan enyhe joghátrányt szabott ki. Az időmúlás jelentősége szerinte csekély, miután az a büntetési tétel alsó határát alig haladta meg, további súlyosító tényezőként hivatkozott arra, hogy több kábítószerfajtára valószínűsítette meg a III.r. vádlott a cselekményt. Álláspontja szerint tehát az enyhítő körülményekkel szemben jelentős súlyú súlyosító tényezők állnak fenn, melyek a középértéktől ily mértékben lefele eltérő, a büntetési tételkeret alsó határához közelítő tartamú szabadságvesztés kiszabását nem indokolták.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.466/2023/4. számú átiratában kifejtette, hogy a törvényszék a perrendi szabályokkal összhangban folytatta le az eljárást, hatályon kívül helyezést eredményező abszolút vagy relatív eljárási szabálysértést nem vétett.

[5] Az átiratban foglaltak szerint az III.r. vádlott a bűnösségét elismerte, a tárgyaláshoz való jogáról lemondott, és azt a törvényszék a Be. 504. § (1)-(3) bekezdésében írtak szerint, törvényesen fogadta el, az asperger szindróma betegsége a beszámítási képességét, annak teljességét illetően kételyt nem vetett fel. A beismerés elfogadásából kifolyólag a történeti tényállás a váddal egyező, annak megalapozottsága nem vizsgálható.

[6] A bűnösségre vont következtetést, a jogi minősítést törvényesnek tartotta.

[7] A büntetéskiszabási körülményeket érintően azonban egyetértett az ügyészi fellebbezés indokolásban írtakkal, s hangsúlyozta azt is, miszerint az elsőfokú bíróság azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte, s a büntetési tételkeret alsó határához közel eső szabadságvesztés és közügyektől eltiltás nem szolgálja kellően a büntetési célokat.

[8] Összességében – az ügyészségi fellebbezést fenntartva – az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására, Terhelt3 III.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés, közügyektől eltiltás tartamának felemelésére, egyebekben pedig az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[9] A védő fellebbezése írásbeli indokolásában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a szabadságvesztés tartamát enyhítse, s annak végrehajtását próbaidőre függessze fel. Erre azért látott alapot, mert megítélése szerint a törvényszék az enyhítő körülményeket, így a védenca kezdetektől együttműködő, megbánó magatartását, bűnösségre is kiterjedő beismerését valamint, hogy a büntetés kiszabása előtt rendezte életviszonyait, s szakított a kábítószerrel, életformáját teljesen megváltoztatta, nem kellő súllyal vette figyelembe. Ez utóbbi azt mutatja, hogy a vádlott személyiségében rejlő társadalomra veszélyesség olyan csekély fokú, hogy a speciális prevenció céljai már a büntetőeljárás során eredményre vezettek. A vádlott ugyanis visszailleszkedett a társadalomba, cselekményét nem relativizálta, következményeit vállalta, bűnös kapcsolatait megszakította. Ilyen körülmények mellett a kiszabott büntetés a szükségesség, arányosság elvének nem felel meg, az nélküli a kellő egyéniesítést, a végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazása további prevenciót már nem szolgálhat. Épp ellenkezőleg a pozitív életmód megszakítása, a támogató környezetből való kiszakítás épp a speciális prevenció eddig magvalósult eredményét annullálná. Emellett hangsúlyozta azt is, hogy a III.r. vádlott esetében – asperger szindrómája okán – börtöntűrő képessége erősen csökkent, figyelemmel arra is, hogy a hozzátartozóitól és barátaitól kapott támogatást ott elveszítené.

[10] A fellebbezések nem vezettek eredményre.

[11] Miután a III.r. vádlott terhére bejelentett fellebbezés kizárólag az 583. § (3) bekezdés a) pontján alapult, s nyilvános ülés tartásra indítvány az ügyészség, a terhelt és a védő részéről sem érkezett, ezért az ítéltábla az ügyben a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulást tűzött ki.

[12] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság kétirányú fellebbezéssel támadott ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében csak a fellebbezéssel támadható részében bírálta felül, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság Terhelt3 III.r. vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadta, így a fellebbezés a bűnösség megállapítása és a váddal egyező tényállás és minősítés miatt a Be. 580. § (2) bekezdés a) és b) pontja értelmében törvényben kizárt, valamint, hogy az ügyészség és a védelem is kizárólag a kiszabott büntetés mértékét sérelmezte [Be. 583. § (3) bekezdés a) pont].

[13] A Be. 590. § (5) bekezdése alapján ugyanakkor a korlátozott felülbírálat kiterjedt a hatályon kívül helyezést eredményező feltétlen és relatív eljárási szabálysértések vizsgálatára, a bűnösségre vont következtetés okszerűségére, és a bűncselekmények minősítésére is.

[14] Ezen túlmenően az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdésben írtak alapján felülbírálat alá vonta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket, illetve ilyen rendelkezések meghozatalának szükségességét is.

[15] Ennek eredményeképpen az ítéltábla megállapította, hogy a büntetőeljárás megszüntetésének Be. 567. § (1) és (2) bekezdésében írt okai nem állnak fenn [Be. 607. § (1) bekezdés], továbbá, hogy a törvényszék a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt abszolút, illetőleg a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti relatív, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabályt nem sértett.

[16] A vádlott figyelmeztetése hiánytalanul megtörtént, a beismerő és tárgyalásról lemondó nyilatkozatának elfogadására a Be. 504. § (2) bekezdésben írt törvényi feltételekkel került sor, és az e törvényhely (3) bekezdésével összhangban állt. Egyetértett a másodfokú bíróság azzal is, hogy az előkészítő ülésen a III.r. vádlott által becsatolt 2023. június 6. napján kelt pszichiátriai lelet, valamint terapeuta autizmus terapeuta 2020. május 30. napján kelt szakértői véleménye és javaslata a beszámítási képességét illetően valóban nem vet fel kétségeket, így az alapján a beismerő nyilatkozat elfogadásának törvényessége nem kérdőjelezhető meg. Megjegyzendő egyébként, hogy e dokumentumok ugyan alkalmazkodási zavart diagnosztizáltak, azzal azonban, hogy az asperger szindróma meglétének igazolására további vizsgálatok szükségesek.

[17] Az elsőfokú bíróság a Be. 562. § (2) bekezdésében biztosított lehetőséggel élve röviden indokolta határozatát. Az ennek megfelelően szerkesztett ítélet a Be. 561. § (3) bekezdés a) - c) és e) pontjában, valamint a Be. 564. § (4) bekezdésében meghatározott kötelező elemeket tartalmazza.

[18] Az elsőfokú bíróság – a III.r. vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata, annak elfogadása és az azzal összhangban álló ügyiratok alapján megállapított és a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja, illetőleg Be. 606. § (3) bekezdése szerint irányadó tényállásból, melynek megalapozottságát a másodfokú bíróság nem vizsgál(hat)ta – az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett Terhelt3 III.r. vádlott bűnösségére, s a cselekmények minősítése is túlnyomórészt helyes.

[19] Az 1.1. tényállási pontban írt cselekmény esetében, bár Terhelt3 III.r. vádlott I.r. vádlottal történt korábbi (rendszeres) együttműködése, annak jellege egy súlyosabb bűncselekményben való büntetőjogi felelősség megállapítását is felvethetné, a szekunder, tehát a III.r. vádlott tudattaralmára, szándékára utaló ténymegállapítások alapján annak bűnpártolás bűncselekményekénti értékelése nem kifogásolható.

[20] A Btk. 282. § (1) bekezdésében meghatározott bűnpártolás bűncselekménye három különböző, a), b) és c) pontban nevesített elkövetési magatartást foglal magába, s a történeti tényállásban szereplő tények III.r. vádlott vonatkozásában ezek közül a b) pontban írt személyi bűnpártolásnak feleltethetők meg, ahogy azt az elsőfokú bíróság a jogi indokolásban – bár erre a rendelkező részben a jogszabályi felhívásnál nem utalt – maga is megállapította. A Btk. 282. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a büntetőeljárás megghiúsítására törekvés körbe tartozik ugyanis, minden olyan magatartás (így az elkövetés tárgyának elrejtése is), amelyik objektíve alkalmas az eljárás sikerének a megghiúsítására, a tényállás felderítésének a megakadályozására, s a tényállás megvalósulásához, a befejezettséghez nem szükséges, hogy

az elkövető magatartása eredménnyel járjon, s ugyancsak nem feltétele e bűncselekmény megállapításának, hogy az eljárás még nem indult meg az alapcselekmény elkövetőjével szemben (aki lehet az alapcselekmény tettese és részese egyaránt), elegendő, ha fennáll annak a reális lehetősége.

[21] Emellett azonban elkerülte a törvényszék figyelmét, hogy a Btk. 282. § (3) bekezdés c) pontja értelmében súlyosabban minősül a bűnpártolás, amennyiben az alapbűncselekmény a (3) bekezdés a) és b) pontban nem nevesített, de életfogytig tartó szabadságvesztéssel is fenyegetett bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekmény, és a bűnpártoló tudata erre kiterjed. Márpedig a lakásból III.r. vádlott közreműködésével összehakolt és gépkocsijából lefoglalt kábítószer mennyiségének jelentős mennyiség alsó határát meghaladó volta, emellett I.r. vádlottnak – korábbi kábítószerbeszerzésére figyelemmel – III.r. vádlott által is ismert tevékenysége alapján arra is aggálytalan következtetés vonható, hogy Terhelt³ III.r. terhelt tudattartalma kiterjedt az alapbűncselekményre, azaz a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő, öt évtől húsz évig vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegetett kábítószer-kereskedelem büntettére is, s személyi bűnpártolásként értékelhető szándékos közreműködése e bűncselekményhez kapcsolódott.

[22] Ezért a másodfokú bíróság az igazságszolgáltatás elleni bűncselekményt a Btk. 282. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és a (3) bekezdés c) pontja szerint minősülő bűnpártolás büntettének minősítette.

[23] A kábítószer-kereskedelem büntettének minősítése mindenben törvényes. A III.r. vádlott által értékesített, készletezett amfetamin, MDMA, pszilocin, pszilocibin, a cselekmények elkövetésekor hatályban volt – Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pont b) alpontja alapján alkalmazandó az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a pszichotróp anyagokról szóló, Bécsben, az 1971. évi február hó 21. napján aláírt egyezmény mellékletének I. és II. Jegyzékében meghatározottak szerint, míg a kannabisz a Btk. 459. § (1) bekezdés 18/a) alpontja alap Egységes Kábítószer Egyezmény I. Jegyzéke alapján minősült kábítószernek.

[24] Ugyanakkor a kábítószer fogalmát meghatározó büntetőjogi normák 2023. január 1. napjával alapvető változáson mentek keresztül, ezért annak megállapítása sem mellőzhető, hogy a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pontjának hatályos szövege szerint az egészségügyért felelős miniszter ellenőrzött anyagokról szóló rendelete 1. mellékletében a kábítószeres 1. és 2., valamint 2. mellékletében a pszichotróp anyagok 1. és 2. jegyzékén szereplő anyag minősül a Btk. alkalmazásában kábítószernek, s hogy az ellenőrzött anyagokról szóló 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet 1. mellékletében a kábítószeres 1. jegyzéke tartalmazza a kannabiszt, míg a 2. melléklet 1. jegyzéke az MDMA-t, pszilocint és pszilocibint, míg a 2. jegyzék az amfetamint.

[25] A büntetőjogi felelősségrevonás szempontjából tehát az elbíráláskori büntető törvény (és a háttér-, keretjogszabály) eltérő, kedvezőbb rendelkezést a III.r. vádlottra nézve nem tartalmaz.

[26] Az 1/2007. BJE határozat iránymutatása szerint a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások, rendszeres adás-vételek által valósulnak meg, haszonszerzésre irányulnak és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény.

[27] Az irányadó tényállás alapján a kereskedés elkövetési magatartás megállapítása vitán felüli, Terhelt3 III. r. vádlott ugyanis az elfogását megelőző legalább tíz hónapon keresztül kábítószerrel rendszeresen értékesített, emellett a III. r. vádlott saját lakásán több fajta kábítószerrel tartott továbbértékesítés céljából, ami a hivatkozott jogegységi határozat értelmezésében a kereskedés céljából történő készletezésnek felel meg.

[28] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a törvényszék túlnyomórészt feltárta, azok csak kisebb pontosítást, kiegészítést igényeltek.

[29] A Btk. 176. § (1) bekezdése a kábítószer-kereskedelem négy elkövetési magatartását sorolja fel: kínál, átad, forgalomba hoz, kereskedik. Ezek az elkövetési magatartások eltérő társadalomra veszélyességű magatartásokat fednek le: a kínálás csupán a kábítószer átvételére történő eredménytelen felhívás, míg a kábítószerrel való kereskedés rendszeres, haszonszerzés céljából történő adás-vételek sorozatából áll, és a kábítószer-kereskedelem köré felépült feketepiac működtetésében való részvételt testesíti meg. A bíróságnak a büntetés kiszabása során a vádlott által elkövetett cselekmény konkrét társadalomra veszélyességét is értékelnie kell [Btk. 80. § (1) bekezdés]. A kereskedés a kábítószer-kereskedelem legkomolyabb súlyú elkövetési magatartása, így a büntetés kiszabása során súlyosító körülményként értékelendő.

[30] S ugyanígy az elsőfokú bíróság által értékelt hosszabb időn át tartó elkövetés mellett a cselekmény tárgyi súlyát fokozó hatása van annak is, hogy a III.r. vádlott a kábítószer-kereskedelem büntetett több kábítószer fajtára valósította meg, hiszen ebből a piaci igények szélesebb körű kielégítésének lehetőségére lehet következtetni.

[31] A másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett a törvényszék álláspontjával a tekintetben, hogy az 56. BK vélemény III.11. pontja szerint értelmében a hasonló jellegű bűncselekmények főváros területén köztudomású elszaporodottsága a III.r. vádlott terhére szól. Az ugyanis a társadalom széles köre által ismert, tehát köztudomású tény, hogy a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elsősorban a nagyvárosokra jellemzőek, és ennek megfelelően Budapesten lényegesen magasabb számban fordulnak elő, mint az ország többi részén.

[32] Az ítéltábla abban is osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, hogy Terhelt3 III.r. vádlott hosszabb időn keresztül követte el a terhére rótt bűncselekményt. Az irányadó tényállás szerint legkésőbb 2019 augusztusától kezdte meg a kábítószer-kereskedői tevékenységet, és azt egészen 2020. május végi elfogásáig végezte. A kábítószerrel való kereskedéssel együtt járó rendszeresség értelemszerűen feltételezi azt, hogy az elkövető viszonylag hosszabb időn keresztül árusítja a kábítószerrel, ezért a néhány hónapos időtartamra

elhúzódozó elkövetés az ítéltábla gyakorlatában nem tekinthető súlyosító körülménynek. Azonban III. r. vádlott legalább 10 hónapon, majdnem egy éven keresztül árult kábítószer, mely a szokványos időszakon messze túlmutat, így e tény súlyosító tényezők körében történt figyelembevétele alappal nem kifogásolható.

[33] A III. r. vádlott az előkészítő ülésen beismerte bűnösségét, így a bizonyítási eljárást sommásan tudta lefolytatni a törvényszék, ekként a beismerő nyilatkozat nagy nyomatékú értékelése is maradéktalanul helytálló.

[34] S ugyanígy az időmúlás enyhítő tényezőként történt értékelése, bár annak három és fél éves tartama nem sokkal haladta meg a büntetési tétel alsó határát, ugyancsak törvényes volt.

[35] Az elsőfokú bíróság ezt meghaladóan alappal tulajdonított enyhítő hatást büntetlen előéletének, továbbá megváltozott életvezetésre törekvésének, s egészségi állapotának is.

[36] Az így pontosított bűnösségi körülmények alapján, azokat a cselekmény tárgyi súlyával is összevetve, az elsőfokú bíróság helyesen, a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokkal összhangban, a Btk. 80. §-a szerinti büntetési kiszabási elvek szem előtt tartásával választotta meg a büntetés nemét és a másodfokú bíróság annak mértékével is maradéktalanul egyértett.

[37] A fentiekben is hivatkozott nyomatékos enyhítő körülmények, s különösen Terhelt3 III.r. vádlott büntetlen előélete, beismerése, megbánása, életvitelének megváltoztatása a másodfokú bíróság álláspontja szerint is megalapozta az irányadó középértéktől, amely a bűnpártolás bűncselekménye minősítésének változására figyelemmel 7 év, lefelé történt jelentős eltérést, ekként a büntetési tételkeret alsó határát fél évvel meghaladó szabadságvesztés tartamának lényeges felemelésére nem látott alapot.

[38] Ugyanakkor nem értett egyet az enyhítésre irányuló védői érveléssel sem, a kiszabott büntetésben ugyanis a III.r. vádlott javán mutakozó enyhítő körülmények messzemenően értékelést nyertek. A büntetőeljárás során – tehát mindenképpen függő, kényszerítőleg ható helyzetben – tanúsított terhelti magatartásból önmagában ugyanis a speciális prevenció büntetési cél elérésére aggálytalan következtetés nem vonható, tekintetbe véve azt is, hogy a szokványost számottevően meghaladó hátrányos élethelyzet, mely az elkövetést motiválhatta volna, Terhelt3 III.r. terhelnél nem volt kimutatható. Ilyen körülmények mellett a büntetlen előélete, megbánása, a büntetési tételkeret alsó határát nem sokkal meghaladó időmúlás, a büntetőeljárás mintegy három éve alatt tanúsított kifogástalan életvezetésre törekvés nem adhat alapot a cselekmény tárgyi súlyát fokozó körülmények illetőleg generális prevenció büntetési cél teljes figyelmen kívül hagyására, háttérbe szorítására sem. Nem foghatott helyt a III.r. vádlott asperger szindróma betegségére visszavezetett csökkent börtöntűrő képessége okán a szabadságvesztés büntetés felfüggesztésére irányuló védői indítvány sem, s nemcsak azért, mert a csatolt orvosi dokumentumok ezt a III.r. vádlott esetében egyértelműen nem diagnosztizálták, mindössze felvetették annak lehetőségét is, további vizsgálatokat előírva, de főképp azért nem, mert Terhelt3 III.r. vádlott életvitelében, társas kapcsolataiban ez számottevő problémát korábban

sem jelentett, melyet jól mutat, hogy saját állítása szerint I.r. vádlottal is egy buliban ismerkedett meg, s a 47 éves vádlott alkalmazkodási zavarával először csupán a büntetőeljárás bírói szakában fordult szakemberhez.

[39] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának megállapítása, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására vonatkozó rendelkezés törvényes volt, s az elsőfokú bíróság az annak alapjául szolgáló törvényhelyekre is pontosan hivatkozott.

[40] Ugyanígy megfelelt a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontjában írtaknak a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának megállapítása, ugyanakkor az első büntényes, a cselekmény elkövetését teljes körűen beismerő és a tárgyalásról lemondó, pszichés zavarokkal küzdő terhelt esetében az enyhítő tényezők túlsúlya alapján, az ítéltábla a Btk. 38. § (3) bekezdése alapján megállapította, hogy a szabadságvesztés fele részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

[41] A közügyektől eltiltás mellékbüntetésre vonatkozó rendelkezések a pontosan megjelölt jogszabályi hivatkozásokkal összhangban álltak.

[42] Az elsőfokú bíróság Terhelt3 III.r. terhelttel szemben a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján törvényesen alkalmazott vagyonekobzás intézkedést a tőle lefoglalt, kábítószer értékesítésből származó készpénzre.

[43] A bűnjelekre, bűnügyi költségekre vonatkozó elsőbírói rendelkezések törvényesek, a jogszabályi hivatkozások pontosak.

[44] Így összességében az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 598. § (2) bekezdése szerinti tanácsulésen a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2023. december 15.

dr. Borbás Virág Bernadett s.k.

dr. Raczky Katalin s.k.

dr. Ignác György s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 23.B.493/2022/21. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.218/2023/9. számú ítéletében írt változtatással 2023. december 15. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. december 15.

dr. Borbás Virág Bernadett s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Moncz Tímea

tisztviselő